Cârtița și Pisoiul

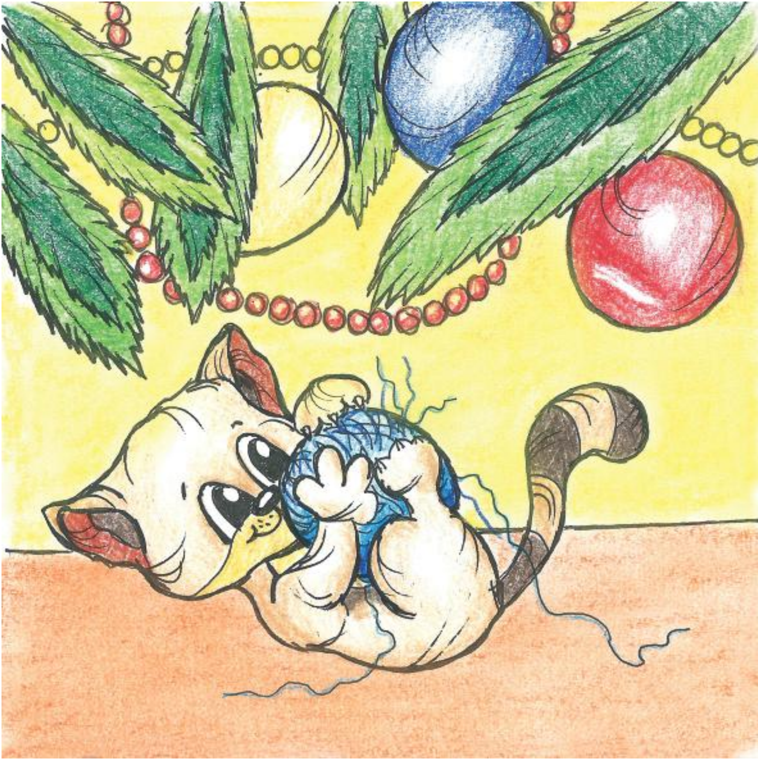
O bunicuță avea un pisoiaş pe care îl iubea tare mult. Pisoiul era un răsfățat fără pereche. Bunicuța nu mai ştia ce să facă pentru a-l vedea fericit. Iar pisoiaşul nostru chiar era foarte fericit şi încerca tot timpul să nu facă pozne. Nu voia să-şi supere stăpână care era atât de bună cu el. Am spus că încerca să nu facă pozne, asta nu înseamnă că şi reuşea.

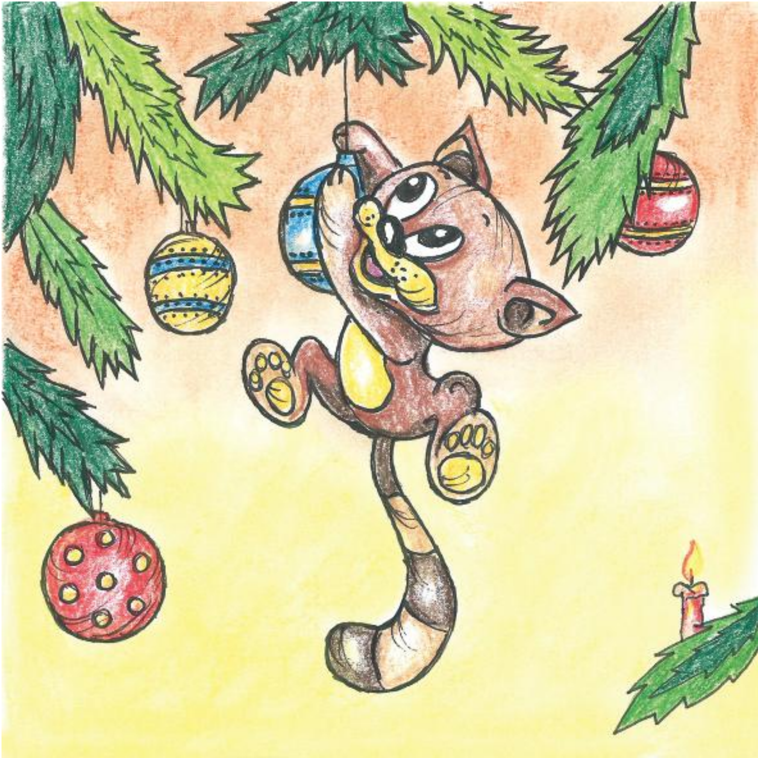
Pentru că cine a mai văzut un pisoi mic care să nu facă pozne? După ce trăgea un pui de somn în locul lui preferat, tolănit pe o pernă moale, aşezată la gură sobei, îi venea cheful de joacă, mai ales că afară era frig iar în casă atât de cald. O joacă preferată de-a lui era cea cu ghemul de lână, pe care-l împingea prin toată casă că pe o minge şi pe care îl încurcase de tot.

Nu avea de unde să știe că bunicuță i-l pusese la îndemână, pentru că tare se amuză când vedea câte giumbușlucuri era în stare să facă pisoiul să cu ghemul de lână. Dar atunci când l-a văzut sărind în bradul împodobit și agățându-se de un glob, bunica s-a prefăcut a fi supărată și încruntând sprâncenele i-a spus tare că nu are voie să facă asta.

Speriat, pisoiul şi-a dat drumul pe podea şi s-a ascuns sub pat. Nu a stat prea mult acolo. A auzit „hai, vino aici, pis, pis” şi a ştiut că supărarea trecuse. Când l-a văzut ieşind de sub pat, bunicuța a zâmbit şi i-a mai spus o dată că nu are voie să se suie în brad. Şi asta a fost toată supărarea.

Când s-a trezit a doua zi, pisoiul a privit pe fereastră şi a văzut că afară este o zi minunată de iarnă. Grăbit, s-a strecurat pe uşiţa lui şi a plecat către căsuţa prietenei sale, cârtiţa. Era nerăbdător să vadă ce mai face noul lui prieten, şoricelul de câmp.

Îl găsise pe acesta în urmă cu câteva zile, înghețat, într-un morman de zăpadă. După ce l-a încălzit la piept, a rugat-o pe prietenă cârtiță să-l primească pe acesta la ea în căsuța şi de atunci acolo a rămas, spre bucuria cârtiței, care avea şi ea cu cine să vorbească în zilele în care afară viscolea.

Tare mult s-au bucurat cârtița și șoricelul când l-au văzut la ușa pe pisoiaș.

„Haideți afară la joacă – le-a strigat pisoiul – e atât de cald și de frumos. Mergeți voi la joacă, eu am puțină treaba – a spus cârtița.”

Cei doi au ieşit bucuroşi afară şi s-au jucat în zăpadă pufoasă. Apoi, pisoiul a luat un balon, l-a umflat, a legat de el o cutiuță, a pus şoricelul în cutie şi a început să fugă, trăgând de ața cu care era legat balonul. Tare mult s-a mai distrat şoricelul când a început să zboare. Când au obosit de atâta joacă, pisoiul şi şoricelul au intrat în casă.

Cârtița îi aştepta nerăbdătoare. Nu ieşise la joacă pentru că le pregătise o surpriză. Era ziua ei şi preparase o minunăție de tort. Cât de mult s-au mai bucurat prietenii ei când au auzit asta. Au mâncat tort şi au cântat bucuroşi până spre seară, când pisoiul şi-a luat rămas bun şi a pornit grăbit către casă. Încă nu crescuse într-atât încât să nu-i fie frică de întuneric.

